

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤΑΣΙΝΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΕΕ/ΤΚΜ

10 Ιουνίου 2016

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,
Αγαπητοί συνάδελφοι,
Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Σας ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση να μιλήσω στο συνέδριο.

Σας ευχαριστώ όμως ακόμη περισσότερο, και σας συγχαίρω, για την πρωτοβουλία που αναλάβατε και για τη διοργάνωση ενός Αναπτυξιακού Συνεδρίου.

Αν μου επιτρέπετε έναν πιο προσωπικό τόνο θέλω να συγχαρώ τον Πρόεδρο του ΤΕΕ Κεντρικής Μακεδονίας, το αγαπητό μου φίλο Πάρι Μπίλλια, τη Διοικούσα Επιτροπή του ΤΕΕ/ΤΚΜ και την Αντιπροσωπεία, αλλά και τους υπαλλήλους και όλους τους συναδέλφους που συντέλεσαν στη διοργάνωση αυτή.

Αποδεικνύει στην πράξη γιατί το ΤΕΕ είναι συνυφασμένο με την έννοια της Ανάπτυξης.

Και δείχνει γιατί το ΤΕΕ είναι στην πρωτοπορία στην Κεντρική Μακεδονία.

Αυτό συμβαίνει γιατί μέσα από τέτοιες πρωτοβουλίες καταλαβαίνουν όλοι αυτό που, τόσο εγώ, όσο και πολλά μέλη που έχουν εκλεγεί σε όργανα διοίκησης του ΤΕΕ λέμε και υποστηρίζουμε με πάθος:

το ότι η χώρα δεν μπορεί να αναπτυχθεί χωρίς τους μηχανικούς αλλά και οι μηχανικοί δεν μπορούν να προκόψουν αν δεν αναπτυχθεί η χώρα.

Μπορεί εμείς στο ΤΕΕ να φροντίζουμε με αρκετές δράσεις το σπίτι μας – και έχουμε κάνει πολλά το τελευταίο διάστημα – αλλά γνωρίζουμε καλά ότι μόνο με την κοινή προκοπή, μόνο αν επανέλθει η χώρα σε ρυθμούς ανάπτυξης θα μπορέσουμε να ανακάμψουμε ως κλάδος.

Για αυτόν το λόγο ζητάμε και προτείνουμε συγκεκριμένα πράγματα από την Πολιτεία και την Κυβέρνηση.

Ζητάμε εφαρμόσιμες και πρακτικές πρωτοβουλίες.

Χορτάσαμε όλοι από λόγια.

Επιτρέψτε μου να το πω απλά: χρειάζεται δουλειά ώστε να δημιουργηθούν δουλειές.

Όμως χρειάζεται δουλειά με σχέδιο, με πρόγραμμα, με χρονοδιάγραμμα, με γνώση των συνθηκών, με ρεαλιστικούς στόχους αλλά με φιλοδοξία και συνεχή προσπάθεια.

Ξέρουμε όλοι καλά ότι οι καιροί είναι δύσκολοι. Ότι η δημοσιονομική προσαρμογή της χώρας δεν αφήνει πολλά περιθώρια δημοσίων επενδύσεων.

Κάποιοι το κατάλαβαν μόλις τώρα. Ακόμη και έτσι, ευτυχώς που έγινε.

Όμως υπάρχουν και άλλοι δρόμοι, εκτός του συστήματος παραγωγής έργων και πλούτου μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Να σας αναφέρω το πρώτο παράδειγμα που όλοι ξέρετε: το ΕΣΠΑ.

Προσπαθήστε να δείτε τα πράγματα από απόσταση. Τι έχει συμβεί;

Αν εξαιρέσουμε αυτούς που διαχειρίζονται κονδύλια ΕΣΠΑ, κανείς άλλος σε επίπεδο κυβέρνησης δεν δουλεύει ούτε μιλάει για ΕΣΠΑ.

Μη βλέπετε εδώ στη Θεσσαλονίκη που η Περιφέρεια έχει δικό της Επιχειρησιακό Πρόγραμμα, έχει σχεδιασμό και προωθεί τα προγράμματα. Όπως και κάποιες ακόμη Περιφέρειες.

Δυστυχώς δεν είναι αυτή η κατάσταση παντού. Και κυρίως δεν είναι αυτή η κατάσταση στα Επιχειρησιακά Προγράμματα.

Όσοι μιλάνε δημοσίως για το ΕΣΠΑ μιλάνε ακόμη με ΘΑ.

Θυμίζω ότι το ΕΣΠΑ αφορά την περίοδο 2014 – 2020. Και έχουμε 2016. Και ξεκίνημα έργου από το τρέχον ΕΣΠΑ δεν έχουμε δει ακόμη...

Και ο κάθε αρμόδιος κοιτάει το «μαγαζί» του και έτσι δεν προχωρά σχεδόν τίποτε στην ώρα του...

Έτσι δεν γίνεται δουλειά, γιατί η ωρίμανση των έργων, η πρόσκληση στους δικαιούχους, η προκήρυξη, η ανάθεση και η εκτέλεση, θέλουν συνεργασία.

Και η χώρα δυστυχώς δεν μπορεί να περιμένει άλλο.

Ως ΤΕΕ και ως Πρόεδρος του Επιμελητηρίου, τόσο δημόσια όσο και ιδιωτικά στις συναντήσεις με τους αρμόδιους Υπουργούς, ζητήσαμε, ήδη αμέσως μετά τις εκλογές, το ΕΣΠΑ να αποτελέσει προτεραιότητα.

Ζητήσαμε ήδη από το τέλος Σεπτέμβρη πρώτος στόχος της Κυβέρνησης να είναι η προκήρυξη του 50% των δράσεων του ΕΣΠΑ μέχρι το Δεκέμβρη του 2015.

Και το ζητήσαμε γιατί είχαμε γνώση των πραγματικών συνθηκών στην αγορά και ότι, για να ξαναπάρει μπρος η μηχανή, χρειάζεται ένα πραγματικό αναπτυξιακό σοκ.

Η κυβέρνηση δυστυχώς δεν μας άκουσε. Και εξακολουθεί να κινείται με ρυθμούς παλιάς δημόσιας διοίκησης.

Προειδοποιώ και από εδώ δημοσίως – και προτείνω παράλληλα: Αν η κυβέρνηση δεν καταφέρει να προκηρύξει το 50% του ΕΣΠΑ μέχρι το τέλος έστω αυτού του χρόνου και παράλληλα αν δεν συμβασιοποιήσει τουλάχιστον το 30% του τρέχοντος προγράμματος, ο σχεδιασμός θα αποτύχει συνολικά.

Ούτε η οικονομία θα επανεκκινήσει, ούτε το ΕΣΠΑ θα ολοκληρωθεί εγκαίρως και με τα σχεδιαζόμενα αποτελέσματα.

Θυμηθείτε αυτό που σας είπα λίγο πριν.

Οι περισσότεροι θεσμικοί φορείς αλλά και οι περισσότεροι Υπουργοί δεν μιλούν καν για το ΕΣΠΑ.

Μιλούν όμως συχνά για το Πακέτο Γιουνκέρ.

Φυσικά ουδείς διευκρινίζει ότι δεν πρόκειται για πραγματικό «πακέτο».

Στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα πολύ φιλόδοξο επενδυτικό σχέδιο που χρησιμοποιεί τους υφιστάμενους πόρους του τρέχοντος Ευρωπαϊκού Προγράμματος Πλαισίου και των προϋπολογισμών των κοινοτικών φορέων, τα οποία εντάσσει σε ένα σχεδιασμό «παντρέματος», μόχλευσης και κινητοποίησης πόρων από τον ιδιωτικό τομέα, με έξυπνα χρηματοδοτικά εργαλεία, ώστε να «αυγατίσει» τον αντίκτυπο των επενδύσεων στην πραγματική οικονομία και κοινωνία.

Σωστό ως σύλληψη, αλλά η εφαρμογή του στην περίπτωση της Ελλάδας χωλαίνει.

Και σίγουρα απέχει από την πρακτική του «φαρμάκου δια πάσαν νόσον» που ακολουθούν οι πολιτικές ηγεσίες, πέρα από κόμματα, στις εξαγγελίες τους.

Να σας πω κάτι εύθυμο;

Ξέρετε πως ονομάζει η Κομισιόν την έκθεση προόδου για το Πακέτο Γιουνκέρ, δηλαδή το «Επενδυτικό Σχέδιο για την Ευρώπη»;

Το ονομάζει IP state of play.

Ξέρετε πόσα έργα είχαν ενταχθεί τον Απρίλιο; Κανένα!

Ξέρετε πόσα έργα έχουν ενταχθεί σήμερα; Δύο!

Και τα δύο αφορούν ιδιωτικές επενδύσεις: την Creta Farm και τον χρηματοπιστωτικό οργανισμό Pro Credit – ο τελευταίος μέσω Βουλγαρίας...

Ποιο play, ποιο game, ποιοι αγώνες, ποια ομάδα... Ούτε για προθέρμανση δεν έχουμε κατέβει ακόμη!

Το καλύτερο – η μάλλον το χειρότερο στην περίπτωσή μας – ξέρετε ποιο είναι;

Άνοιξε η Κομισιόν μία διαδικτυακή πύλη που «ανεβάζεις» τις προτάσεις σου για μεγάλα έργα, είτε είσαι ιδιώτης είτε κράτος, ώστε να τα δουν και να ενημερωθούν οι επενδυτές.

Πήγε λοιπόν το Υπουργείο Υποδομών – μόνο αυτό, δεν έχει πάει ακόμη άλλο, χθες το κοίταξα – και ανέβασε στις 30 Μαΐου είκοσι μία προτάσεις δημοσίων έργων στον χώρο των υποδομών.

Και ανάμεσά τους έργα που όχι μόνο δεν έχουν μελετητική ωριμότητα αλλά βρίσκονται ακόμη σε φάση αρχικού σχεδιασμού!

Θυμίζω βέβαια ότι η Κυβέρνηση πριν από μόλις δύο μήνες «τσακώνονταν» αν τα έργα είναι 20, αν είναι 43, μετά 41, μετά 54 και κάθε φορά ακούγαμε άλλο νούμερο.

Και σαν να μην έφταναν οι δημόσιες δηλώσεις για να καταλάβουμε ότι τα πράγματα δεν πάνε καλά, έρχεται χθες και ο Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και επιβεβαιώνει το πόσο πίσω είμαστε.

Ο Γύρκι Κατάινεν μιλώντας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο χθες μίλησε για απουσία ορισμένων χωρών του Νότου από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων, το χρηματοδοτικό εργαλείο του «πακέτου Γιούνκερ». Ο Αντιπρόεδρος της Κομισιόν επισήμανε ότι «υπάρχουν τεράστιες διαφορές μεταξύ των κρατών-μελών. Ακόμη και κάποιοι υπουργοί μου έλεγαν, αναφέρει, όταν τους συναντούσα ότι "αφού δεν υπάρχουν περισσότερα χρήματα, τότε δεν μας ενδιαφέρει". Και τους έλεγα προθέτει: "εντάξει, αφού δεν ενδιαφέρεστε, ενημερώστε τουλάχιστον τους ιδιώτες επενδυτές ότι μπορούν να έρθουν σε απευθείας επαφή με την ΕΤΕπ"». Μάλιστα, ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν, προχωρώντας ακόμη περισσότερο, αναφέρθηκε στην πρόσφατη επίσκεψή του στην Ελλάδα, κατά την οποία, όπως είπε, «συνάντησα εκπροσώπους των πέντε μεγαλύτερων τραπεζών. Κάναμε μία προσπάθεια να εξηγήσουμε τι μπορούν να κάνουν για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ήταν η πρώτη φορά που οι ελληνικές τράπεζες μάθαιναν ότι μπορούν να αντλήσουν απευθείας πόρους από το επενδυτικό πακέτο για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις».

Δεν θέλω να σχολιάσω περισσότερο. Καταλάβατε νομίζω αυτό που θέλω να πω.

Χρειάζεται δέσμευση στον στόχο της ανάπτυξης από τον καθένα που ασχολείται.

Και χρειάζεται κυρίως όρεξη, σχέδιο, οργάνωση, δουλειά και αποτελεσματικότητα.

Γιατί αλλιώς όχι μόνο δεν θα καταφέρουμε να κινητοποιήσουμε ιδιωτικούς πόρους, ούτε τους πόρους που έχουμε διαθέσιμους δεν θα καταφέρουμε να απορροφήσουμε.

Έστω λοιπόν ότι αλλάζει η κατάσταση και ξεκινούν να γίνονται κάποια βήματα.

Και ερχόμαστε στην υλοποίηση.

Ας πιάσω πρώτα τα δημόσια έργα, με δημόσια χρηματοδότηση.

Έρχεται η κυβέρνηση και παρουσιάζει νέο νόμο για τις δημόσιες συμβάσεις. Λαμπρά.

Δεν σχολιάζω το γεγονός ότι οι αρμόδιοι Υπουργοί έθεσαν το σχέδιο νόμου σε δημόσια διαβούλευση σε δύο δόσεις, με περιθώριο 10 και 15 ημερών αντίστοιχα...

Έρχονται λοιπόν και παρουσιάζουν διατάξεις που μοιραία θέτουν απέναντι τους το Συμβούλιο της Επικρατείας! Και μετά, μόλις προχθές, ανασκευάζουν! Δηλαδή πόση συζήτηση χρειάζεται για να καταλάβει κανείς ότι η δικαιοσύνη – και μάλιστα στο ανώτατο επίπεδο - θα αντιδράσει αν μεταφέρεis αρμοδιότητές της σε μια ανεξάρτητη αρχή;

Αντί να φροντίσουν με διοικητικό τρόπο να μειώσουν τους χρόνους παραγωγής των δημοσίων έργων, επιλέγουν την αντιπαράθεση με τη δικαιοσύνη.

Νομίζω ότι η μόνη λύση, συμβατή με το ευρωπαϊκό δίκαιο και με τη δική μας έννομη τάξη, που να μπορεί να εφαρμοσθεί σε σύντομο χρόνο είναι μία – και αυτό προτείνω:

Να θεσμοθετήσουμε την ενοποίηση των φάσεων των προσφυγών, ώστε να μην υπάρχουν αλληπάλληλες καθυστερήσεις και να μειωθεί ο χρόνος ανάθεσης.

Παράλληλα, για να καταπολεμήσουμε προβλήματα και παθογένειες του παρελθόντος πιστεύω ότι πρέπει να αλλάξουμε τον τρόπο ανάθεσης.

Στο πλαίσιο λοιπόν της αλλαγής θεσμικού πλαισίου για τις δημόσιες συμβάσεις, που αφορούν την ανάθεση έργων και μελετών, προτείνω να περάσουμε σε ένα σύστημα όπου θα περιορίζεται το ποσοστό έκπτωσης με βάση έναν δυναμικό αλγόριθμο. Με αυτόν τον τρόπο δεν θα μπορεί να προσδιοριστεί εκ των προτέρων η έκπτωση και θα εκλείψουν τα προβλήματα που δημιουργούνται. Αν η κυβέρνηση επιθυμεί, τόσο το ΤΕΕ όσο και πολλοί συνάδελφοι είμαστε έτοιμοι να βοηθήσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι ακολουθούνται σε γενικές γραμμές οι κατευθύνσεις που περιέγραφα, και τα πράγματα βελτιώνονται.

Σημειώνω ότι με βάση την τελευταία μελέτη που παρουσίασε ο ΣΕΒ η χώρα έχει ανάγκη για επενδύσεις 100 δις ευρώ, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, τα αμέσως επόμενα χρόνια για να επανέλθει σε επίπεδο σταθερής οικονομίας.

Θα βρεθούν λοιπόν επενδυτές να επενδύσουν, ώστε να γίνουν τα αναγκαία δημόσια και ιδιωτικά έργα;

Επειδή είμαι αισιόδοξος άνθρωπος – και επειδή καταλαβαίνω ότι η υπάρχουσα ρευστότητα στο διεθνές επενδυτικό σύστημα σε περίοδο μηδενικών επιτοκίων αναζητά νέες επικερδείς επενδύσεις, θα σας πω ότι «ναι, θα βρούμε».

Μπράβο μας – υπό τις προϋποθέσεις που αναφέραμε πριν.

Και όταν έρθουν;

Με βεβαιότητα θα σας πω ότι θα φύγουν όπως ήρθαν, αν συνεχίσουμε ως χώρα και ως πολιτεία να συμπεριφερόμαστε όπως μέχρι σήμερα.

Για σκεφθείτε να είστε εσείς ένας επενδυτής και να θέλετε να φτιάξετε ένα νέο μεγάλο σύνθετο τουριστικό κατάλυμα. Είσαι λοιπόν ο Σεΐχης τάδε ή το μεγάλο επενδυτικό fund δείνα, αγόρασες ένα ιδιωτικό νησί και θέλεις να χτίσεις μεγάλη τουριστική μονάδα. Μπορείς; Γνωρίζετε ότι όχι. Έστω ότι μαζεύεις τους καλύτερους από τους συναδέλφους και «καθαρίζεις» κάποια στιγμή από αρχαιολογία, ΥΠΕΘΑ, δασική υπηρεσία και περιορισμούς περιοχών natura. Ξεκινάς να χτίζεις; Φυσικά όχι. Γιατί το υφιστάμενο χωροταξικό του Τουρισμού – που είναι πλέον το παλιό χωροταξικό του Τουρισμού – δεν

προβλέπει σύνθετα τουριστικά καταλύματα. Και έτσι παίρνεις τα λεφτάκια σου και φεύγεις...

Επειδή όμως πιστεύεις στις ευκαιρίες της ελληνικής αγοράς στο μέλλον, το ξανασκέφτεσαι και λες, μήπως να διαφοροποιήσω την επένδυση; Να κάνω για παράδειγμα νέες μονάδες υγείας, αφού το κλίμα είναι καλό και ο πληθυσμός της Ευρώπης γηράσκει. Καλή σκέψη. Άντε βγάλε όμως άκρη με τις χρήσεις γης του 1987...

Και αυτό είναι μόνο δύο παραδείγματα. Έχω, όπως και εσείς, δεκάδες άλλα.

Αυτά τα πίσω μπρος – όπως και οι μακρόχρονες διαπραγματεύσεις και τα «κλαίω» και «πονάω» για τους νόμους και τις συμβάσεις που ψηφίζω - είναι αχρείαστα και βλάπτουν.

Η λύση είναι μία: άμεσες ενέργειες διασφάλισης ασφάλειας δικαίου για τους επενδυτές και άμεση βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, τουλάχιστον στα επίπεδα των ανταγωνιστικών χωρών.

Οι ενέργειες που απαιτούνται είναι συγκεκριμένες και άμεσες. Και το μόνο που χρειάζονται είναι θέληση και ταχύτητα.

Στα παραδείγματα που έφερα:

- Άμεση θεσμοθέτηση νέου χωροταξικού του Τουρισμού, στη βάση αυτού που καταργήθηκε από το ΣτΕ για τυπικούς λόγους. Έτοιμο είναι άλλωστε, ας γίνουν ΤΩΡΑ οι όποιες προσαρμογές και ας θεσμοθετηθεί. Η καθυστέρηση στοιχίζει.

- Άμεση θεσμοθέτηση νέου πλαισίου χρήσεων γης. Ουδείς πραγματικά κατάλαβε γιατί επιλέχθηκε η επιστροφή στο παρελθόν του 1987. Αν η κυβέρνηση θέλει νέες χρήσεις γης, να τις φέρει τώρα για θεσμοθέτηση. Η χώρα δεν μπορεί να παραμένει στις προβλέψεις του 1987 και να περιμένει πότε θα καθίσουν κάτω και θα γράψουν οι σύμβουλοι του Υπουργού.

- Διασύνδεση των χρήσεων γης που θα θεσμοθετηθούν με την κωδικοποίηση των ΔΟΥ και του Υπουργείου Οικονομικών και πλήρης αντιστοίχισή τους, ώστε να μην υπάρχει περιθώριο «ερμηνειών» από τις υπηρεσίες.

- Μεταφορά όλων των δεδομένων δόμησης, χρήσεων γης και θεσμικών γραμμών (δασικά, natura, αρχαιολογικοί χώροι, αιγιαλός κλπ) σε ένα ηλεκτρονικό σύστημα, βασισμένο στο ψηφιακό υπόβαθρο του Κτηματολογίου, ώστε να δημιουργηθεί ένας και μόνο ψηφιακός χάρτης πάνω στον οποίο θα ξέρουμε ποιος μπορεί να κάνει τί και που.

Με αυτές τις κινήσεις λύνουμε σοβαρά προβλήματα, που τελευταία δημιουργήθηκαν, όσον αφορά τον χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, που είναι το πρώτο και βασικό θέμα στις όποιες επενδύσεις – ακριβώς γιατί αφορά το σχεδιασμό.

Πρέπει όμως να λύσουμε και τα θέματα επιχειρηματικού περιβάλλοντος, αδειοδότησης, διευκόλυνσης των επενδυτών και καταπολέμησης της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς.

Έχω επίσης κάνει ήδη συγκεκριμένες προτάσεις:

1. Άμεση λειτουργία της Ηλεκτρονικής Έκδοσης Οικοδομικών Αδειών, ενός ηλεκτρονικού συστήματος που είναι εδώ και ένα χρόνο έτοιμο από το ΤΕΕ και δοκιμασμένο σε ΥΔΟΜ, που θα μειώσει την γραφειοκρατία, θα καταπολεμήσει τη διαφθορά, χωρίς κανένα κόστος αλλά που δεν λειτουργεί γιατί δεν υπογράφεται η Κοινή Υπουργική Απόφαση από του αρμόδιους Υπουργούς

2. Άμεση λειτουργία του ηλεκτρονικού συστήματος της Ηλεκτρονικής Ταυτότητας Κτιρίου που είναι η ηλεκτρονική καταγραφή του κτιριακού πλούτου της Χώρας ώστε ο σχεδιασμός για την αιφόρο ανάπτυξη να βασίζεται σε πραγματικά στοιχεία και το οποίο δεν έχει δημοσιονομικό κόστος

Προσθέτω ακόμη:

3. Ηλεκτρονική αδειοδότηση του συνόλου των επιχειρήσεων σε μία μόνο φάση, με ευθύνη ελεύθερου επαγγελματία μηχανικού κατά περίπτωση.

4. Εκχώρηση ρόλου ελεγκτή σε ελεύθερους επαγγελματίες μηχανικούς για αδειοδοτήσεις όπως περιβαλλοντικές και άλλες , κατά το πετυχημένο πρότυπο των ελεγκτών δόμησης ,

Σκεφθείτε το λίγο:

Ηλεκτρονικά θα βρίσκεις σε ποιο σημείο της χώρας μπορείς να κάνεις την επένδυση που θέλεις. Θα ξέρεις εκ των προτέρων τι επιτρέπεται και τι απαγορεύεται στο ακίνητο που σε ενδιαφέρει. Θα εκδίδεις ηλεκτρονικά την άδεια δόμησης, ή θα μαθαίνεις όλα τα πραγματικά στοιχεία του ακινήτου που αγοράζεις. Θα αδειοδοτείσαι για τη λειτουργία της επιχείρησης ηλεκτρονικά. Θα ελέγχεσαι μετά την έναρξη αμερόληπτα από έναν εξωτερικό ελεγκτή.

Πόσο διαφορετική θα ήταν η χώρα αν τα είχαμε ήδη κάνει.

Και ειλικρινά δεν απαιτούνται πολλά.

Το ΤΕΕ ξέρει και μπορεί να τα υλοποιήσει. Κάποια ακόμη και χωρίς επιπλέον πόρους. Βούληση από την Πολιτεία χρειάζεται.

Μα, θα μου πείτε, αυτά δεν έχουν σχέση με τη χρηματοδότηση των επενδύσεων.

Θα σας απαντούσα λάθος κάνετε.

Είναι βασικό κριτήριο για να αποφασίσει ένας επενδυτής να επενδύσει.

Μα δεν έχουν σχέση με τις δημόσιες επενδύσεις και τα δημόσια έργα, ίσως να έλεγαν κάποιοι.

Έχουν και παραέχουν.

Γιατί πλέον, όπως υπονόησα νωρίτερα, οι πόροι είναι περιορισμένοι.

Και δημόσιο έργο θα χαρακτηρίζουμε τα επόμενα χρόνια αυτά τα έργα που έχουν δημόσια ωφέλεια και όχι αυτά που χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους.

Δεν είναι μόνο ότι λείπουν οι πόροι. Οι ίδιοι οι κανόνες αλλάζουν.

Η Eurostat ζητά πλέον να μη συμμετέχει το δημόσιο με σημαντικό ποσοστό ακόμη και σε ΣΔΙΤ – ούτε να υπάρχουν εγγυήσεις του δημοσίου. Και ζητεί στα έργα ΣΔΙΤ ή παραχωρήσεων να αναλαμβάνει πλήρως το ρίσκο ο επενδυτής. Αλλιώς εντάσσει τις χρηματοροές από τα έργα αυτά στον υπολογισμό του ελλείμματος και του δημοσίου χρέους. Και όπως γνωρίζετε η χώρα μας δεν έχει περιθώρια να αυξήσει κανέναν από αυτούς τους δείκτες.

Για να σας δώσω παραδείγματα: Η ΣΔΙΤ των απορριμμάτων στη Δυτική Μακεδονία οριακά μεν αλλά έγινε δεκτή. Το αεροδρόμιο στο Καστέλι όμως όχι, γι αυτό ακόμη παλεύει η κυβέρνηση να δει το σχήμα υλοποίησης της επένδυσης.

Επομένως, αν δεν φτιάξουμε το επιχειρηματικό περιβάλλον, δεν θα έρθουν επενδυτές. Και αν δεν έρθουν επενδυτές δεν θα γίνουν ούτε δημόσια έργα.

Δεν είναι απαισιοδοξία αυτό που λέω. Είναι απλά και σταράτα λόγια. Είναι αυτό που πρέπει να γίνει.

Για να κερδίσουμε όλοι, για να δημιουργηθούν δουλειές, για να ξεκολλήσουμε από το τέλμα.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Ξέρω καλά ότι μίλησα γενικά και δεν εστίασα στην Κεντρική Μακεδονία.

Ξέρω όμως επίσης καλά ότι μάλλον έχετε βαρεθεί να έρχονται από την Αθήνα και να σας λένε τα ειδικά σχέδια για τη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα.

Τις δικές σας ανάγκες και τις δικές σας δυνατότητες τις ξέρετε άλλωστε καλύτερα.

Εγώ ειλικρινά πιστεύω ότι πρέπει όλοι μαζί να δουλέψουμε σκληρά για να καταφέρουμε να ανακάμψουμε.

Και αυτή η ανάκαμψη, η ανάπτυξη που θα έρθει αν πετύχουμε δεν θα αφορά έναν κλάδο ή μία περιοχή.

Ή θα είναι συνολική επιτυχία ή θα είναι αποτυχία.

Σίγουρα χρειαζόμαστε «ατμομηχανές» στο δρόμο της ανάπτυξης αλλά θα πετύχουμε όλοι μαζί.

Αρκεί να δουλέψουμε, όπως σας είπα, με όρεξη, με σχέδιο, με πρόγραμμα, με χρονοδιάγραμμα. Και με αποτελέσματα.

Είμαι σίγουρος ότι εμείς, ο κόσμος της αγοράς, μπορεί.

Πρέπει να πείσουμε και τους υπόλοιπους ότι γίνεται.

Εμείς, ως ΤΕΕ, με το θεσμικό ρόλο του Επιμελητηρίου, και εγώ προσωπικά θα συνεχίσουμε σε αυτόν τον δρόμο. Πεισματικά και αποφασισμένα.

Αξίζει όλοι μαζί να προσπαθήσουμε και να μην σταματήσουμε μέχρι να το πετύχουμε!

Σας ευχαριστώ πολύ.